

ECHIPA 1 / TEAM 1

Alexandru Adrian BACIU

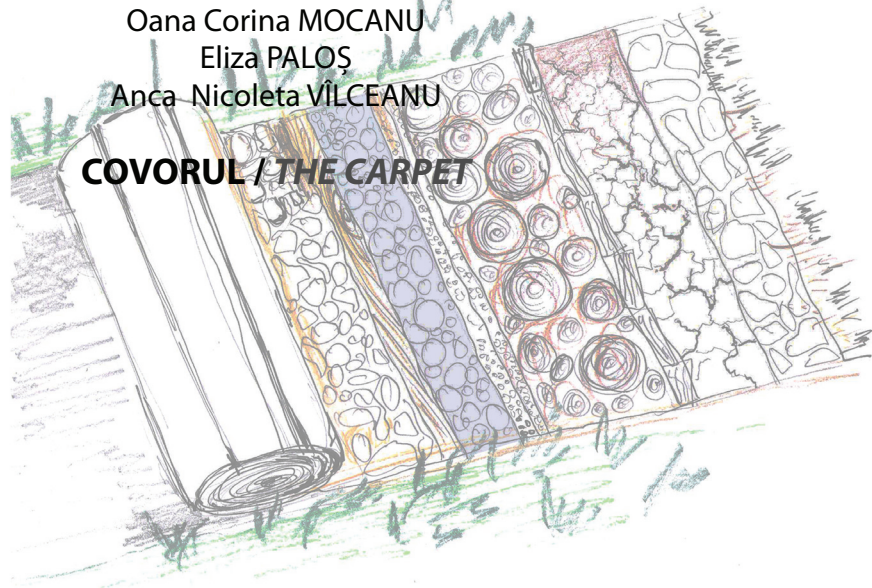
Octavian FILER

Oana Corina MOCANU

Eliza PALOȘ

Anca Nicoleta VILCEANU

COVORUL / THE CARPET

Cuvinte cheie: muzeu, țăranul român, valori, covor/ preș, tradiție

„O respirație” – asta a vrut Horia Bernea să fie Muzeul Țăranului Român atunci când l-a conceput. „O gură de aer” menită să readucă normalitatea într-o lume care părea ca a pierdut-o.

Societatea s-a schimbat foarte mult de la momentul în care Bernea a formulat aceste idei, însă funcția de muzeu ca gest vindecător a rămas impregnată în ceea ce este astăzi Muzeul Țăranului Român. Valorile pe care le promovează stau mărturie acestui fapt și sunt valori în care românii se regăsesc când încearcă să se reîntoarcă sau să-și reamintească de origini: tradiție, credință, omenie, neam.

Keywords: museum, Romanian peasant, values, carpet/mat, tradition

“Like a breath” – that’s what Horia Bernea wanted the Romanian Peasant Museum to be when he conceived it. “A breath of fresh air” meant to bring back the normal, the natural, in a world that seemed to have lost it.

Society has undergone a great deal of changes from the moment in which Bernea stated these ideas, but nevertheless, the Romanian Peasant Museum has remained impregnated by this function of a museum as a healing gesture. The values it stands for prove it, and they are also values in which the Romanian people find themselves when they are trying to reconnect with their origins: tradition, faith, humanity, nation.

Urmând discursul său, am încercat să păstrăm aceeași linie conceptuală în proiectul pe care l-am propus în cadrul workshop-ului „Locuri în afara limitei”. Echipa noastră s-a axat pe respectarea și continuarea acestor valori printr-o intervenție fizică în afara limitelor muzeului propriu-zis.

Propunerea finală pornește de la observarea modului în care, în interiorul muzeului, sunt „puse în scenă” compoziții spațiale din viața țăranului, prin elemente cu rol simbolic. Acest gest subtil dă finețe expunerii dar poate fi uneori neînțeles în lipsa explicațiilor ghidului. Un astfel de element este **covorul cu flori** care reprezintă grădina din fața casei. Pe acesta l-am tradus în intervenția noastră, printr-un revers al gestului, sub forma unei amenajări florale care reface modele ale covoarelor tradiționale în fața muzeului, pentru a spune „covorul este o grădină!”, unul din seria de sensuri ascunse privirii fugare, dar care dă profunzime mesajului muzeal în cadrul MȚR.

Poziția covorului, inaccesibilă călcării, este în acord cu modul uzual de folosire a covoarelor țărănești – expuse pe pereți și nu destinate uzului curent. Continuând această idee într-un spațiu accesibil publicului, am propus crearea unor alei sub formă de preșuri – 4 la număr – și a unor mici zone de mobilier urban – de inspirație țărănească – care să creeze spații de socializare și relaxare sau „liniștire”.

În acest scop, am ales un amplasament care să creeze un dialog, o tensiune, dar și o continuitate cu zona în care se află MȚR și cu muzeul în sine. El se află vizavi, dincolo de șoseaua Kiseleff, pe diagonală. Nu este vorba de o confruntare directă dintre două zone față în față, nici de un parc care să extindă clădirea însăși, ci de o arie care se articulează natural, în cadrul mai larg al pieței Victoriei. Zona reprezintă o trecere naturală dinspre metrou – stația Piața Victoriei – și șoseaua Kiseleff – o zonă a naturii și a verdeții, „ca o respirație”, după cum spunea Horia Bernea.

Keeping in line with his speech, we tried to follow the same concept in the project we proposed for the “Places beyond limits” workshop. Our team focused on respecting and holding on to these values by making a physical intervention outside the limits of the actual museum.

Our final proposal starts by observing the way in which inside the museum there are various “staged” spatial compositions depicting the life of a peasant, all the while using elements with a symbolic role. This subtle gesture gives finesse to the objects displayed, but it can often be missed in the absence of some explications from a museum guide. Such an element is the flower carpet, which represents the garden in front of the house. We translated this element, by reversing the gesture: a floral arrangement in front of the museum, an arrangement which recovers the patterns of the traditional carpets. The meaning behind this is that “the carpet is a garden”, and it is one of the elements that escape the inattentive eye, but nevertheless, gives depth to the museum and its message.

Its position, out of the walking path, matches the way traditional carpets were used – displayed on the walls, not meant for everyday use. In the spirit of the same idea, but adapting it for the public use, our project included four alleys and park furniture inspired from traditional peasant furniture, organized in small areas meant to create spaces for socializing and relaxation.

For this reason we chose a location that would create a dialog, a tension, but also continuity with the area of the museum and with the museum itself. It is placed right across the street, beyond Kiseleff Road, on a diagonal axis. It is not about a direct confrontation between two front to front areas, nor it is a park that would be an extension of the building itself, but it is an area that naturally articulates itself in the larger area of the Victoria Square. The region represents a natural transition space between the subway station (Victoria Square station) and the Kiseleff Road – a patch of earth greenery, a “breath of fresh air”, in the words of Horia Bernea.

Propunem ca întreg spațiul verde să rămână intact, cu excepția zonelor minime în care vom fixa mobilierul în pământ, pentru a îngriji și ocroti mediul înconjurător, întocmai cu spiritul țăranului, atât de apropiat de natură.

Având acest loc ca unul dintre punctele de pornire, am vrut să luăm în considerare spațiul propriu-zis și să facem un proiect care să-l valorifice, astfel încât, în final, să fie armonie și unitate între cele două.

După mai multe opțiuni și căutări, am ales să folosim ideea preșului ca loc de trecere, și să-l transformăm în cărări care să traverseze spațiul verde. Cu ajutorul diferitelor materiale (precum pietriș diferit colorat, lemn) simulăm și recreăm preșul pentru a-l reda circulației după tiparul unor preșuri tradiționale.

Am propus patru cărări. Două dintre ele există deja, fiind un fel de „scurtături” de la un bulevard la altul. Celelalte două au practic aceeași funcție, venind să întâmpine nevoile oamenilor de traversare a spațiului. Cărările nu sunt paralele între ele, ci se intersectează și împart suprafața în mod inegal, dând un aspect organic și natural întregului. Astfel, zonele rezultate au frumusețea varietății și a diversității.

Ariile acestea devin perfecte pentru instalarea unor zone de mobilier urban precum băncuțe și scaune. De inspirație tradițională, mobilierul are o nuanță modernă prin forma spătarelor și a detaliilor (design de Ioana Corduneanu). El se integrează bine în spațiu și în context prin faptul că este un mobilier țăranesc în esență, dar care nu cade în anacronie și face o legătură cu spațiul contemporan în care se află prin nuanța modernă.

Felul în care sunt dispuse obiectele de mobilier – în mici grupuri de două, trei, patru – creează zone intime de discuție și relaxare și permit o varietate de activități.

In our project, the greenery stays exactly the same, with the small exception that the furniture will be fixed in place, in the spirit of care and attention specific to the peasant.

Choosing this area as a starting point, we wanted to take into consideration the place itself and propose a solution that would make the most of it, so that in the end there would be harmony between the space and the project.

After a period of research and exploring the options, we opted for the idea of the mat as a transition spot, and we transformed it into pathways that would run across the greenery. By using different elements (such as different colored aggregates, wood) we imitated and recreated the mat, so that it can once again be used as a transition place, like the traditional mat used to be.

Our project involves four such pathways. Two of them are already there, and they serve as a shortcut from one street to the other. Two additional ones would perform the same function for the people that need to use them. The pathways are not parallel with each other, they intersect each other, sectioning the green space into unequal patches, and thus giving an organic and natural feel to the whole area. The resulting sections are unique and beautiful because of the variety and diversity of each one.

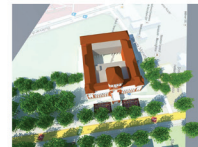
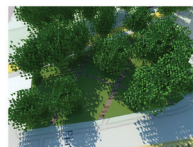
These are perfect spots for installing park furniture like benches and chairs. They are inspired by the traditional peasant furniture, and yet they do have a touch of modernity in the form of the backrests and also in the details (design by Ioana Corduneanu). They fit perfectly in the space and context, the furniture being essentially a traditional one, but also making a connection with the contemporary age through the subtle modern touch.

The way in which the furniture is placed – in small groups of two, three, four – generate intimate spaces, fit for discussion, relaxation and a variety of other activities.

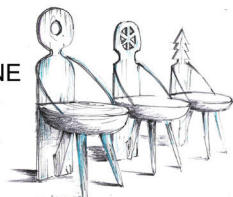

LOCURI ÎN AFARA LIMITEI WORKSHOP martie - aprilie 2014

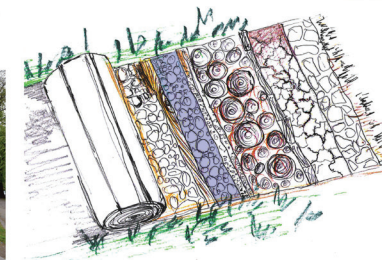
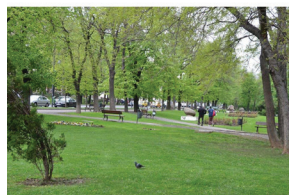
workshop-ul este parte a evenimentului „Spațiul muzeal la limită”, manifestare dedicată aniversării a 150 de ani de la înființarea învățământului românesc de arhitectură 1864-2014.

DESCIFRARE
INTERACȚIUNE
EDUCAȚIE
TRASEU
SCENARIU

In urma scanarii codurilor OR raspandite in interiorul parcului, se va accesa o serie de pagini web ce fac trimitere catre una din fiecare din camerele muzeului.

Instituții organizatoare:
Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”
Muzeul Național al Țăranului Român
Parteneri media: Arhitectura

Autori:
Baciu Alexandru
Filer Octavian
Mocanu Oana
Palos Eliza
Vilceanu Anca

Oamenii sunt astfel invitați într-un spațiu de liniștire, în care turnul muzeului se zărește printre copaci, neagresiv, tainic.

În parc sunt distribuite câteva coduri QR, fiecare dintre ele reprezentând un link către camerele muzeului sau către alte mesaje ce trimit la spiritul țărânului român precum proverbele și zicătorile. Aceste coduri se schimbă periodic pentru a aduce în vâzul vizitatorului elemente de interes din toate zonele, precum și poveștile muzeului, invitându-l să cunoască mai mult. În ceea ce privește covorul de flori din fața muzeului am ales o amenajare cu caracter sezonier, schimbarea periodică fiind prilejul reprezentării modelelor de covoare tradiționale din diferite regiuni ale țării.

Proiectul propus intenționează astfel să readucă în atenția publicului valorile și spiritul țărânului român, care deși la un anumit nivel ne caracterizează, încetează să mai fie un mod de viață. Păstrând un grad de subtilitate și neagresiune, am încercat să redăm elemente care făceau parte din viața țărânului, reinterpretându-le (preșul – cărare, mobilierul – transformându-l în mobilier de exterior și dându-i o nuanță modernă) și oferindu-le folosirii publicului, dar și să semnalăm poveștile care așteaptă să fie descoperite.

People are invited in these quiet spaces, from which the mysterious museum tower can be seen beyond the trees. In the park there are also a number of QR codes, each one of them being a link to one of the museum rooms, or different quotes or sayings meant to evoke the Romanian peasant. These QR codes are changed every season so that people can know more of the museum stories.

As far as the floral arrangement in front of the museum is concerned, we opted for a new design every season, so that each time there can be another region of the country as an inspiration for it.

The project intends to bring forward the values of the Romanian peasant, that as much as they are still a part of our culture, they are not a way of life anymore. Preserving a sense of subtlety, we tried to bring back elements that were a part of any peasants life, reinterpreting them (the mat as a pathway, the inside furniture becoming outdoor furniture with a modern touch) and giving them for public use, and also we tried to point out the stories that are just waiting to be discovered.